

مسیر رسیدن حکیمه به خودکفایی به کمک مرغداری

۷ جوزای ۱۳۹۷

بی‌بی حکیمه ۵۲ سال دارد و در قریه‌ی سرخ‌آباد ولسوالی محمدآغه ولایت لوگر زنده‌گی می‌کند. او می‌گوید که زنده‌گی بسیار تلخ را سپری کرده است. او روزها و شب‌های زیادی را با مشکل ناداری گذرانده است. اما وقتی از طریق پروژه‌ی مرغداری خانه‌گی برنامه‌ی زراعت و مالداري به اشتراک مردم وزارت زراعت، برایش ۱۵ ماکیان داده شده، از پول تخم آن‌ها برای خود بوت و لباس خرید و بخشی از مصارف خانه‌اش را تهیه کرد.

او می‌افزاید که قبلاً زنده‌گی خوبی نداشته است. درآمدش فقط ۶ درصد مصارف خانه را می‌توانست فراهم کند. اما وقتی که از طرف برنامه زراعت و مالداري به اشتراک مردم برایش مرغ داده شد، اکنون ۳۳ درصد مصارف زنده‌گی خانواده‌اش را می‌تواند پیدا کند. او حالا به قول خودش «یک زنده‌گی متوسط» دارد.

بی‌بی حکیمه می‌گوید: «یاد گرفتن مهارت‌های تخنیکي و فنی در بخش مرغداری به شکل عملی و نظری، دست‌آوردهای عمده‌ی من است. عاید ماهوار من دو هزار و ۶۰۰ افغانی با مصارف عاید ناخالص چهار هزار و ۲۰۰ افغانی و درآمد سالانه‌ام ۲۸ هزار و ۶۰۰ افغانی است.»

حکیمه در پهلوی مرغداری معلم یک مکتب نیز هست و برنامه دارد که به حرفه‌ی مرغداری‌اش ادامه بدهد. او همچنان می‌خواهد از درآمد مرغداری، یک گاو شیری بخرد.